

JOKOWY (1) ai

G pl j(o)kowych.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.: jukowy.

Prawdopodobnie przymiotnik od „juki”:

Zestawienie: »siodło jokowe« = drewniane urządzenie wkładane na grzbiet zwierzęcia, służące do umieszczania i przewożenia bagaży: Attilá słyszác iż go [nieprzyjaciele] mieli do namiotow gonić/ rofkazał swoim wiernym/ iesliby kthemu przyśzło/ áby wneth ściągwszy go ogień nápaliwšzy z liodeł Iokowych/ ípalili/ by żywo w ręce nieprzyjacielkie nie przyśzedł. *BielKron* 298v.

JW